

панкреатиті, нефриті, м'язовій дистрофії, пошкодженні скелетної мускулатури, гемолітичній анемії, недостатності кровообігу. Зниження ЛДГ діагностичного значення не має.

Висновки. Таким чином, ЛДГ є досить значущим ферментом в метаболізмі у тварин, проте з діагностичної точки зору загальна активність його не є специфічною.

ПІРИДОКСИН ЯК АНТИДОТ ПРИ ОТРУЄННІ СОБАК ІЗОНІАЗИДОМ

Шеремет Н. М.

Науковий керівник: Морозенко Д. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
enderdragon1607@gmail.com

Вступ. Ізоніазид (тубазид) – лікарський засіб, що використовуються при лікуванні туберкульозу людини. Таблетки не мають запаху та гіркою присмаку, тому приманки, з підмішаною отрутою, легко поїдаються собаками. Організм собак не може ефективно засвоїти велику кількість ізоніазиду через відсутність необхідних ферментів. При попаданні ізоніазиду в організм собаки різко знижується рівень піридоксину, необхідний стабільної роботи нервової системи. Це призводить до неврологічних порушень, пригніченню дихального центру та смерті собаки. Смертельною концентрацією ліків від туберкульозу є від 50 мг на 1 кг ваги тварини. Стандартна пігулка містить 300 мг. Тобто, для отруєння собаки вагою 6 кг достатньо однієї таблетки ізоніазиду.

Мета дослідження. Проаналізувати дію піридоксину на метаболізм як антидоту при отруєнні собак ізоніазидом.

Матеріали та методи. Було проаналізовано сучасні літературні джерела з питань токсичної дії ізоніазиду на організм собак.

Результати дослідження. У токсичних дозах ізоніазид конкурує з піридоксальфосфатом за глутаматдекарбоксилазу. Це призводить до пригнічення синтезу γ -аміномасляної кислоти – гальмівного медіатора центральної нервової системи. В результаті можуть розвиватися судоми, і в м'язах посилюється утворення лактату. Оскільки ізоніазид інгібує перетворення лактату в піруват, може виникати лактацидоз, що не піддається лікуванню. Ізоніазид швидко всмоктується, переважно у тонкій кишці. Його сироваткова концентрація досягає максимуму через 1–2 години після прийому. Об'єм розподілу ізоніазиду становить близько 0,6 л/кг; препарат майже не зв'язується із білками.

Клінічні прояви отруєння починають з'являтися через 20 – 30 хвилин після поїдання отрути: слинотеча, блювання, пронос, порушення серцевого ритму (аритмія, почастищення чи уповільнення серцевих скорочень); атаксія, "п'яна хода" (порушення координації рухів); тремор (посмикування) кінцівок, або всього тіла; утруднене дихання (собака вдихає та не може вдихнути); судоми, кома. Єдиний спосіб нейтралізувати дію отрути на нервову систему та організм у цілому це виклик блювання, промивання шлунку та введення антидоту. Прямим антидотом до ізоніазиду є піридоксин (вітамін В₆). Додатково до антидоту проводити симптоматичну терапію. Якщо собака у свідомість, немає судом – необхідно викликати блювоту чи промити шлунок. Найпростіше викликати блювоту – змусити собаку випити суміш води та перекису водню, у пропорції один до одного. Суміш насильно вливається собаці

в пащу, з розрахунку одна столова ложка (15 – 20 мл) на 3 кг ваги. Також викликати блювання допоможе розчин звичайної солі: дві-три чайні ложки на склянку води. Судоми піридоксином не знімають. Для зняття судом тварині вводиться наркоз, далі – піридоксин та розчин Рінгера внутрішньовенно.

Висновки. Таким чином, ізоніазид є отруйної речовиною для собак, яка порушує метаболічні процеси в печінці, спричиняючи важкі неврологічна та гастроентерологічні симптоми. У разі відсутності своєчасної допомоги, зокрема, введенню вітаміну B₆, тварина може загинути.

БЕЗПЕЧНІСТЬ ТА ГІГІЄНА КОРМІВ: ГОЛОВНІ АСПЕКТИ ТА ОНОВЛЕНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

Шеремет Н. М.

Науковий керівник: Ващик Є. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

yevgeniavashik@gmail.com

Вступ. Гігієна кормів – це значно більше, ніж технічні можливості очищення кормороздавальних установок, вона ґрунтується на всьому менеджменті годівлі та зберіганні кормів. Згідно із Законом України «Про безпеку та гігієну кормів», корм – будь-яка речовина або продукт, включаючи кормові добавки, перероблені, частково перероблені чи неперероблені, призначені для годування тварин.

Мета дослідження. Метою роботи є аналіз доступних літературних джерел про безпеку та гігієну кормів, головні аспекти та оновлене законодавство.

Матеріали та методи. Дослідження проведені методом аналізу відкритих джерел наукової літератури.

Результати дослідження. Корми – це продукти рослинного і тваринного походження та промислового синтезу, які містять у засвоюваній і нешкідливій для тварин формі органічні і мінеральні поживні речовини, які не впливають негативно на здоров'я тварин та якість одержуваної продукції. Корми характерні їстівністю, перетравністю, фізіологічною дією на тварин. У сільському господарстві переважають корми рослинного походження.

Технологічно правильне збирання врожаю із подальшими забезпеченням належної вентиляції та охолодженням, якісного очищення зерна від пилу й інших домішок та консервування кислотою (або без його застосування) – це перший і водночас найважливіший крок до гігієни кормів.

Сховища для підлогового зберігання слід ретельно очищати і дезінфікувати та проводити обробку проти довгоносиків щонайменше раз на рік.

Перший крок до забезпечення гігієни ємностей – це встановлення їх усередині приміщення. Другим кроком до поліпшення гігієни є максимально швидкий обіг корму: оптимально – короткі строки зберігання (менше тижня). Для зберігання готового корму краще будувати більшу кількість невеликих силосів із високою частотою зміни корму, ніж одну-дві великі ємності, у яких корм лежить місяцями.